

REDAKCIJAS SLEJA

Atgriežoties skolā pēc gandrīz pusgada pārtraukuma, domāju- ikviens piedzīvo neparastas izjūtas. Šis gads ir apgriezis pasaules ritējumu kājām gaisā. Rudens ir atnācis ar jaunām cerībām, ar pārmaiņu vējiem gan izglītības sistēmā, gan mūsu ikdienā un atkal-satikšanos ar draugiem, skolotājiem mūsu ģimnāzijā.

Septembris lutināja ar drošības sajūtu, saules pielietām dienām un siltiem vakariem, taču oktobrī jau var just tuvojamies vēsās gaisa un maldinošo "Covid skaitļu" masas. Es domāju, ka tas norāda tikai uz vienu- dzīvošanu mirklī. Ir jāizbauda šodienas- tieši tie cilvēki, kas tev tagad ir blakus, tieši tā iespēja, kas tev tiek sniegta, jo it visu var atgūt, izņemot

laiku. Tāpēc izbaudi to, kur pašlaik esi, paņem no tā vislabāko!

Šogad arī visa "Maģiskās" komanda centīsies padarīt skolas avīzi mūsdienīgāku un aizraujošāku, lai tu varētu atrast sev interesējošās lappuses, uzzināt notiekošo gan ģimnāzijā, gan pasaulē, kā arī rast lasāmvielu atpūtas brīžiem avīzes noslēguma daļā. Uz tikšanos avīzes lappusēs un skolas gaitenīs! Lai piedzīvojumu un prieka pilns jaunais mācību gads!

Foto no personīgā arhīva
Elīza Elsiņa (11.a)

Kas notiek mums apkārt

Kas notiek Madonas Valsts ģimnāzijā?

- 1.septembrī sākām jauno 2020./2021.mācību gadu. Lai skaists un izdevies jaunais mācību cēliens!
- Skolas ikdiena ir nedaudz mainījusies sakarā ar COVID-19 drošības pasākumiem- roku dezinfekciju, temperatūras mērīšanu un 20% mācību darba aizvādīšanu attālināti, kā arī, protams, svarīgākais- cita pusdienošanas vieta- mūsu klases.
- Madonas Valsts ģimnāzijai ir jauna prezidente- vienmēr aktīvā un radošā Līva Puķīte. Lai izdodas piepildīt vīziju par vislabāko iespējamu Madonas Valsts ģimnāziju!
- 18.septembrī aizvadījām Olimpisko un drošības dienu ar kopīgu ierasto vingrošanu un aktīviem klašu pārgājieniem!
- No 28.septembra līdz 2.oktobrim septītie un desmitie piedzīvoja fukšu nedēļu un iesvētības ģimnāzistu kārtā.
- No 19.oktobra rudens brīvlaiks. Tā kā Covid-19 turpina strauji izplatīties, diemžēl pēc brīvlaika mācības uz nedēļu turpinām attālināti.

Kas notiek Latvijā?

- Ar septembri varam vērot izmaiņas izglītības sistēmā- jaunu mācību saturu, pieeju, kas skolēnos attīstīs kompetences un skolā iegūtās prasmes, zināšanas varēs pielietot dažādās dzīves situācijās.
- Latvijā oficiālā vizītē 29.septembrī un 30.septembrī viesojās Francijas prezidents Emanuels Makrons ar kundzi Brižitu Makronu. E. Makrons tikās ar Latvijas valsts prezidentu E.Levitu un amatpersonām, kā arī piedalījās diskusijā par demokrātiju digitālajā laikmetā, satika nelielu pulku Latvijā dzīvojošo francūžu bērnu.
- Oktobra sākumā arī Latvijā krasi paaugstinājās ar koronavīrusu saslimušo skaits, atgriežoties un pārsniedzot aprīļa mēneša rādītājus. Pēc 7.oktobra ziņām-kopš septembra 47 izglītības iestādēs reģistrēts vismaz viens Covid-19 gadījums.
- Valdības lēmums paredz no 7.oktobra obligātu sejas aizsegu nēsāšanu sabiedriskajā transportā, bet no 14.oktobra arī veikalos, pastā un citās sabiedriskās vietās.

Kas notiek pasaulē?

- Baltkrievijā turpinās protesti pret 9.augustā notikušo prezidenta vēlēšanu rezultātu viltošanu. Vēlēšanu rezultātus atteikusies atzīt Opozīcija, tās līdere Svetlana Tihanovska, Eiropas Savienība un citas rietumvalstis. Minskā katrās brīvdienās ielās iziet vairāki tūkstoši protestētāju, turpretī milicija pret protestētājiem izturas vardarbīgi.
- Kalnu Karabahā 27.septembrī sākās bruņots konflikts starp Armēniju un Azerbaidžānu. Konflikta pamatā ir kopš pagājušā gadsimta beigām neatrisināts teritoriālais strīds starp Armēniju un Azerbaidžānu par Kalnu Karabahas piederību. "Kalnu Karabahas Republiku" nav atzinusi neviena no ANO valstīm, tostarp arī ne Armēnija, kas uzstāj, ka republikai jābūt neatkarīgai. Konflikta atrisināt ar diplomātiskiem centieniem visus šos gadus nav izdevies. Pēc 2.oktobra ziņām bruņotā konflikta rezultātā katrā no pusēm gājuši bojā vairāk nekā 100 karavīri un cietuši civiliedzīvotāji. Gan Armēnijā, gan Azerbaidžānā ir izsludināts karstātvoklis.
- Kirgizstānā pēc parlamenta vēlēšanām 4.oktobrī izcēlušies masu protesti, saniknotiem pūļiem apsūdzot valdību vēlēšanu rezultātu falsificēšanā un pieprasot jaunas godīgas vēlēšanas. Dažās stundās pēc asiņainām sadursmēm ar drošības spēkiem protestētāji pārņēma vairākas valdības un drošības spēku vadības ēkas, kā arī aizdedzināja Ministru kabinetu jeb Balto namu. Pēc 6. oktobra ziņām- protestos ievainoti vairāk nekā 500 cilvēku, bet viens gājis bojā. Kirgizstānas Centrālā vēlēšanu komisija 6.oktobrī anulējusi parlamenta vēlēšanu rezultātus, lai nesaasinātos situācijas valstī.
- Straujiem soļiem tuvojas Amerikas Savienoto valstu prezidenta vēlēšanas 3. novembrī, Demokrātu partijas izvirzītais kandidāts ir Džo Baidens, turpretī Republikāņu- jau esošais prezidents Donalds Tramps. Trampam 1.oktobrī diagnosticēta saslimšana ar Covid-19, nākamajā dienā viņš tika ievietots Voltera Rīda militārajā hospitālī. Slimnīcu prezidents pameta 5.oktobra vakarā, sociālajā tīklā "Twitter" paziņojot, ka jūtas labāk nekā pirms 20 gadiem un aicinot nebaidīties no koronavīrusa.

Informācijas avoti:
www.delfi.lv
<https://www.mk.gov.lv/>

Rubrika „Iepazīsti skolotāju”

Tici, ka esmu tur, kur man lemts būt

Kopš 1.septembra Madonas Valsts ģimnāzijā tiek piedāvāts jauns interešu izglītības pulciņš „Mūsdienų dejas”, kuru vada skolotāja Vīta Grūbe. Lai labāk iepazītos, aicinājām skolotāju uz sarunu.

Kādēļ Jūs izvēlējāties nākt strādāt tieši uz Madonas Valsts ģimnāziju?

Pavasārī saņēmu piedāvājumu no skolas puses, pateicoties ziemā realizētajai sadarbībai projektā “Skolas soma”, kurā tikos ar dažām klasēm mūsdienų dejas nodarbībās. Jaunieši esot bijuši gandarīti, ieinteresēti un līdz ar to, skolai radusies ideja par mūsdienų deju kā interešu izglītības pulciņu jaunajā mācību gadā. Es piekritu.

Ar ko Jūs nodarbojāties pirms kļuvāt par ģimnāzijas skolotāju?

Ar šī gada septembri esmu mūsdienų deju grupas “Aliens” vadītāja, pirms tam vairāk kā 2 gadus nostrādāju Ināras Cakules vadībā kā otrs pedagogs, horeogrāfs, palīgs. Paralēli arī strādāju Madonas pilsētas vidusskolā, nu jau trešo gadu. Pirms tam mācības, mācības, mācības...

Kāds pirmais iespaids Jums radies par skolēniem un skolotāju kolektīvu?

Vislabākais. Skolotāju vidū jutos gaidīta, visa informācija tiek nodota ļoti saprotami un precīzi. Nav jālauza galva, kā un kur kas meklējams. Arī skolēni ir atvērti jauniem izaicinājumiem, idejām. Man patīk, ka jaunieši uzdrīkstas pārkāpt pāri savām robežām, atklāt jauno, pat, ja tas nedaudz uztrauc un biedē. Dzīvē jāizmanto tās piedāvātās iespējas.

Kādi ir Jūsu vaļasprieki?

Labprāt skrienu garās distances, šobrīd gan ir liela fiziskā slodze, un tas viss grūti apvienojams, bet cenšos atrast laiku, piedalos “Stirnu buka” taku skrējienos. Brīvā laika nav

daudz, bet interešu loks plašs. Patīk veidot pašai interjera priekšmetus, dekorēt savu mājvietu – taisu puķupodus, gleznoju ar akrilu utt. Ļoti patīk būt virtuvē un gatavot, un, protams, laba mūzika – kolekcijai CD – vēlos ko rokām taustāmu un paliekošu.

Vai Jūs atceraties kādu interesantu atgādinājumu no Jūsu skolas dzīves?

Tādu laikam ir daudz, būs grūti atbildēt. Drīzāk laikam jāatzīmē periods, kad tika renovēta Madonas vidusskola un mācījāmies divās maiņās. No rītiem devāmies uz mākslas, mūzikas skolām, citiem pulciņiem, un tikai vakarā uz skolu. Nu tā neierasti, jocīgi bija.

Kas Jūs motivē katru dienu darboties ar skolēniem?

Man patīk tas, ko es daru. Ir grūti, dažreiz pat ļoti grūti, jo darbs ar bērniem nu nekad nav un nebūs viegls. Motīviem nu nekad nav un nebūs viegls. Motīviem nu nekad nav un nebūs viegls.

vē jau paši bērni - tie, kuriem acis mirdz un kuri no sirds cenšas. Un, protams, gala rezultāts.

Kas, Jūsprāt, Madonas Valsts ģimnāziju padara unikālu?

Es laikam teiktu, ka attieksme. Attieksme pret darbiniekiem, skolēniem, vērtībām.

Vai Jūsu bērnišas sapņu profesija bija tieši skolotājs?

Noteikti ne primārā izvēle. Sarakstā laikam trešajā vietā, tā teikt. Gribēju būt friziere, patika “čubināties” pa draudzeņu matiem, tad vēl arī variants par dziedātāju kaut kur pavidēja, jo bērnišā daudz dziedāju. Kaut kā tā. Ticu, ka esmu tur, kur man lemts būt.

Foto no personīgā arhīva

Adriāna Kampe (8.a)

Emīlija Dreimane (8.a)

Pašiem savs Laimes koks

Iesākot jauno mācību gadu un atzīmējot jauno Skolēnu padomes sezonas sākumu, Madonas Valsts ģimnāzijas aktīvisti 22.septembrī devās iestādīt sarkano lazdu Mīlestības graviņā. Šī aktivitāte norisinājās World CleanUp day jeb Vispasaules talkas dienas ietvaros. Šajā pasākumā mēs iesaistāmies jau trešo gadu, un iepriekšējos gados mēs esam iestādījuši kalna priedi Priežu

kalniņā un sarkano ozolu Mīlestības graviņā.

Katru gadu koku stādīšanas pasākums izvēršas par jautru un smieklīgu pilnu nodarbi, taču, ejot uz stādīšanas vietu, neiztiekam arī bez pienākumu dalīšanas. Kad visi esam

gatavi, un katrs zina savu pienākumu, var sākties laimes koka iestādīšana!

Šogad process tika iemūžināts, uzņemot foto un video, tika teiktas svarīgas uzrunas un beigās arī izteikts novēlējums. Tā kā koku stādījām mūsu jaunās skolas ēkas tuvumā, bijām priecīgi, ka varēsim to apskatīt un uzraudzīt arī nākamajos gados. Pēc sarkanās lazdas iestādīšanas devāmies augšup pa Mīlestības graviņu, lai apraudzītu, kā aug mūsu pagājušo gadu iestādītais sarkanais ozols. Ieraudzījām, ka lapas ir sākušas sārtoties, tāpēc uzskatījām, ka ozols ir ieaudzis un spēs izaugt par lielu un raženu koku. Tāpat arī aizgājām līdz Priežu kalniņam. Kā jau zināms, ka skujkoki ļoti lēni aug, tāpēc domājām, ka priede nav paaugusies, tomēr mūsu skolēnu padomes atbalsta persona Līgita zināja teikt, ka ir redzamas jaunas zaļas skujuņas un lai mēs neuztraucoties par tās garumu.

Koku stādīšana ir darbs, kam rezultātu varēs redzēt tikai nākotnē, tāpēc tas liek aizdomāties, kā mēs dzīvojam tagad un kā mēs varētu uzlabot dzīves apstākļus nākamajam paaudžam.

*Foto Līgita Irbe
Līva Puķīte (12.b)*

Iepazīsimies - Rachel!

Sākot ar 1.septembri 11.b klasē mācības uzsāka jauna skolniece Rachel Lisa, kura uz Latviju ir pārcēlusies no Balingenas, Vācijas. Lai labāk viņu iepazītu, mēs veicām interviju.

Kādas ir galvenās mācību atšķirības starp Vāciju un Latviju?

- Jā, atšķirības ir. Man jauni mācību priekšmeti ir ekonomika, informātika un kulturoloģija, bet iepriekšējā mācību gadā es varēju apgūt arī ētiku, latīņu valodu, sociālās studijas, franču valodu.

Vai ir kādas atšķirības

mācību procesā?

- Kontroldarbos ir cita sistēma. Vācijā kontroldarbi pamatā ir galvenajos priekšmetos, katrā apmēram 4 eksāmeni gadā, kas veidoja gala atzīmi, svarīga bija arī piedalīšanās stundā, aktivitāte. Pārējos priekšmetos bija 2 eksāmeni gadā, taču tie bija ļoti grūti. Parasti es sāku mācīties jau divas nedēļas iepriekš. Pārsvārā priekšmeta atzīmi veidoja kontroldarbi un tas, cik tu aktīvi runā ar skolotāju, piedalies diskusijās.

Ja nav noslēpums, kāpēc izvēlēties mācīties tieši mūsu skolā?

- Es kopā ar savu ģimeni šobrīd dzīvoju Lazdonā. Mans tētis ir dzimis Madonā, tāpēc šī pilsēta mums nav sveša. Tētis man ieteica šo skolu, jo tā esot ļoti laba ģimnāzija, tāpēc mācības uzsāku tieši šeit.

Varbūt Tu apmeklē kādus pulciņus?

- Es vēlētos apmeklēt sporta skolu un sākt nodarboties ar vieglatlētiķi, taču tam šobrīd nav laika, jo svarīgākas ir mācības, taču

es ceru, ka tuvākajā laikā tas mainīsies.

Kāds ir pirmais iespaids par mūsu klasi, kā esi iejutusies?

- Vācijā es savā klasē nebiju īpaši gaidīta, bet šeit man ļoti patīk, jo visi ir ļoti draudzīgi. Puiši ir pieklājīgi, jo respektē meiteņu viedokli, atver durvis. Sākumā bija ļoti grūti, jo man ir neliela valodas barjera. Ļoti grūti ir brīžos, kad skolotājas daudz runā, taču neraksta svarīgas lietas uz tāfeles. Vācijā bija savādāk, jo bērni raksta ļoti lēni, bet šeit visu dara pēc iespējas ātrāk. Sarežģīti ir arī tad, ja skolotājas saka kādu frāzi vai vārdu, taču es nesaprotu, ko tas nozīmē vai arī kā to pierakstīt.

Kas Tev visvairāk patīk Latvijā?

- Latvijā man patīk brīvība. Šeit viss ir mierīgi, diezgan klusi, pretstatā pilsētai, kurā es dzīvoju Vācijā. Man patīk, ka šeit cilvēki ir ļoti aktīvi, nodarbojas ar sportu, kā arī to visu ļoti atbalsta novada pašvaldība. Šeit ir ļoti daudz iespēju, kuras var darīt bez maksas, taču Vācijā par visu bija jāmaksā lielas summas, jo visi pasākumi un nodarbības bija privātas.

Kādi ir Tavi hobiji?

- Man ļoti patīk lasīt, spēlēt dažādas video spēles, sportot, nodarboties ar jogu, gatavot veselīgas maltītes.

Kā Tu visu spēj apvienot?

- Šobrīd mana galvenā prioritāte ir mācības. Man svarīgi ir izpildīt visus mājasdarbus, sagatavoties kontroldarbiem, kā arī papildus apgūt latviešu valodu, nodarboties ar sportu. Tikai tad, ja man ir lieks brīvais laiks, es varu uzspēlēt videospēles, taču reizēm visam laika nepietiek.

Ko Tu ieteiktu apskatīt Vācijā?

- Es neesmu daudz ceļojusi, jo visam bieži nepietika laika, taču ieteiktu apskatīt Minheni, Alpus, kā arī Bodenezaru.

Foto no personīgā arhīva

Indra Pelša (11.b)

Krista Saulone (11.b)

Ar brīvību ceļā un vēju matos

Pārsvārā zēniem patīk divas lietas- tehnika un ātrums. 9.b klases puiši jau zina, ko nozīmē ceļu satiksmes noteikumi, mopēda labošana un vējš sejā dienas beigās. Par savu pieredzi pastāstīja pieci 9.b klases mopēdisti.

Cik sen tu izdomāji, ka gribi braukt ar mopēdu? Kāpēc?

Raitis: Pirms kādiem 3 gadiem, jo visiem puisiem šādas lietas sāka kļūt populāras, tāpēc arī man šī tēma ieinteresēja.

Kārlis: Izdomāju pavisam nesen. Draugiem jau bija, tādēļ arī es gribēju nolikt tiesības vasaras sākumā un uzsākt savu rollerista dzīvi.

Ralfs: Pagājušajā vasarā, tad arī uzreiz noliku tiesības.

Vai autovadītāja tiesības ieguvu ar pirmo reizi?

Roberts: Es teoriju un braukšanu noliku ar pirmo reizi. Man likās viegli un pašsaprotami.

Niks: Nē, ar ceturto reizi noliku. Teorijā viss bija pareizi ar pirmo, bet instruktori satiksmē aizrādīja par visādiem sīkumiem.

Ralfs: Pēc trešās reizes dabūju tiesības. Īsti neatceros, bet braukšanā vajadzēja būt ļoti precīzam, jo instruktori ļoti prasīgi bija. Teoriju gan noliku pirmajā reizē.

Kas Tev labo mopēdu?

Ralfs: Tagad jau pats laboju. Sākumā tētis palīdzēja un deva padomus, kā ir labāk un kā nav, bet nu jau zinu, kas jālabo manam braucamajam.

Niks: Pats vienmēr visu salaboju. Vairākas reizes esmu pat motoram dažus sīkumus salabojis. Šajā ziņā esmu *spečuks*, jo man patīk ņemties gar šāda veida tehniku. Pārsvārā visu pats iemācījos, jaucot ārā un ar draugiem par šo visu runājot.

Kāds ir Tavs tālākais brauciens ar mopēdu?

Raitis: Mans rekords ir brauciens līdz Jēkabpilij.

Kārlis: Mēs ar draugiem vienreiz braucām no Madonas līdz Gaiziņam, tad Ērgļiem un Pļaviņām. Sanāca kopā kādi 100 vai vairāk km.

Roberts: Domāju, garākais ceļš ir bijis no Balviem līdz Madonai.

Interesantākais piedzīvojums braucot?

Niks: Ļoti daudz interesanti gadījumi ir bijuši. Protams, ar draugiem ir visinteresantāk.

Raitis: Katru dienu piedzīvojumi gadās. Ir bijušas reizes, kad mēs apmēram 10 cilvēki savācamies un braukājam apkārt. Esam braukuši arī „ceļojumos” un laidušies cauri dubļiem.

Ralfs: Braucu pa mežu Mārcienā, un kaut kur vidū *rollers* saplīsa. Neko nevarēju izdarīt, tāpēc zvanīju tētim, lai brauc pakal *ar busu*.

Kāpēc Tev patīk braukt ar mopēdu?

Ralfs un Roberts: Interesantāka dzīve paliek, kad var pabraukāt ar *rolleri*.

Niks: Braucot aizmirstas visādas problēmas un arī ar draugiem var atpūsties.

Kārlis: Uzreiz pasaule paliek plašāka, jo vari aizbraukt, kur un kad gribi.

Raitis: Braukšana ar mopēdu dod sava veida brīvību un atbildību, pats varu braukt kur, kad un kā vēlos. Neesmu no neviena atkarīgs, it īpaši no vecākiem. Protams, tas dod sava veida baudu, ko katrs varbūt nesajustu.

Samanta Terēze Rumpīte (9.b)

Skolotājs - supervaronis

Skolotāju diena liek aizdomāties par šīs svarīgās un grūtās - skolotāja profesijas lielo pienesumu sabiedrībai un pasaulei. Skolotāji, pasniedzēji, lektori un mācītspēki ik dienu dāvā skolēniem jaunas zināšanas, saliedē un iedvesmo. Skolotāji ir nepārtrauktā kustībā, ejot līdz laikam, mācīšanās metodēm, rakstot, rādot, stāstot un labojot tikai tāpēc, lai mēs-

skolēni- paplašinātu savus apvāršņus un attīstītu savas spējas. Labs skolotājs var mainīt skolēna dzīves redzējumu, vest uz pareizā ceļa un iedvesmot uz lielām lietām, tāpēc mēs sakām lielu paldies jums- skolotāji- par visu, ko darāt, lai pilnveidotu mūs! Dažādu klašu skolēni dalījās savās domās par skolotāja profesijas nozīmi:

Mārtiņš (7.b): "Skolotāja profesija man nozīmē ļoti daudz, jo skolotāji mums mēģina palīdzēt, cik vien iespējams, un attīstīt mūs nākotnes dzīvei."

Rasa (8.b): "Manuprāt, skolotāji ir svarīgi ne tikai mācību ziņā, bet arī skolēnu dzīvē, jo mēs, skolēni, pavadām lielu daļu laika skolā, un skolotāji ir tie, kas rūpējas par attiecībām skolēnu starpā."

Agate (11.a): "Uzskatu, ka skolotājiem ir ļoti liela nozīme jaunieša nākotnes profesijas izvēlē, jo pasniedzējs spēj parādīt savu priekšmetu no dažādiem skatu punktiem un radīt degsmi mācīties. Vēl lielāka nozīme ir skolēnu iedrošināšanai - mēģināt un kļūdīties. Bez šiem procesiem cilvēks nav spējīgs pilnveidoties."

Indra (11.b): "Man skolotāja profesija saistās ar nepārtrauktu darbu, vēlmi veidot izglītotu skolēnu paaudzi. Skolotāji

jauniešiem sniedz zināšanas, māca meklēt risinājumus dažādām situācijām, kā arī vienmēr sekot savam mērķim. Manuprāt, skolotāja profesija parāda, ka mācības nebeidzas tikai skolas solā, tās seko visur līdzī, jo dzīve mainās ik uz soļa."

Agnese (11.b): "Skolotājs-īpašs cilvēks, kurš ir atbildīgs par pirmā stāva pamatiem mūsu zināšanu daudzdzīvokļu mājā. Šī profesija ir eksistējusi jau no cilvēces pirmsākumiem, jo kāds vienmēr ir bijis zinošāks, un ne velti viņš ir ticis godāts, cienīts un apbrīnots. Ja jau šī profesija ir saglabājusies līdz pat mūsdienām, tas nozīmē, ka mums vēl joprojām ir nepieciešamība pēc tās. Kā skolēni, tā arī sabiedrība ir atkarīga tieši no skolotāju devuma, jo bez zinošiem cilvēkiem nebūs spožas nākotnes."

Ance (12.a): "Būt skolotājam 2020. gadā varētu būt viena no izaicinošākajām profesijām, jo ir jāaug līdz ar tehnoloģijām, jāspēj pasniegt informāciju radošā veidā un nepārslogot skolēnus, tajā pašā laikā, iemācot visu nepieciešamo. Izklusās pēc supervaroņa darba! Droši vien kaut kas uz to pusi arī ir. Esmu ļoti priecīga, ka mācos Madonas Valsts ģimnāzijā, jo katru dienu jūtu, ka skolotāji nāk uz darbu, jo vēlas mums nevis iekalt informāciju, bet padarīt skolēnus par loģiski domājošiem un labsirdīgiem cilvēkiem. Vajadzētu biežāk atceļoties, ka viņi katru dienu ar mums cenšas atrast kopīgu valodu, ziedo brīvo laiku un nervu šūnas. Visvairāk es novērtēju to, ka skolotāji cenšas būt saprotoši un savu darbu darīt tik labi, cik vien iespējams, tāpēc saku lielu paldies par to!"

Armands (12.b): „Skolotājs manā izpratnē ir izaugsmes un dzīves uzskatu pamatlicējs, skolotājs sniedz lielisku iespēju iegūt zināšanas, izmantojot daudz un dažādas mācīšanas metodes. Sabiedrībā valda uzskati, ka skolu sistēma ir salauzta, taču es domāju, ka skolotāji un skola iemāca organizēti un efektīvi mācīties."

Sveiciens skolotāju dienā!

Elīza Elsiņa (12.a)

Covid – 19 starp pandēmiju un histēriju

Kopš brīža, kad Latvijā tika konstatēts pirmais ar koronavīrusu Covid-19 inficēšanās gadījums, mūsu ikdienas dzīve ir pamatīgi mainījusies. Jautājums, kā strādā mediji krīzes apstākļos. Šajā ziņā grēko ne tikai Latvijas žurnālisti. Arī citur ir izplatīta metode, ko mājās jokojošies saucu par "informācijas trūkumu" – ar lietu nesaistīto personu iztaujāšana. Mediji publicē tik daudz informatīvās dražas, ka svarīgākā informācija tajās noslikst. Tādēļ būtu vērtīgi, ja mūsu žurnālisti vismaz pandēmijas laikā atmetu sev tik pierasto politizēto žurnālistiku un skandālžurnālistiku un pamatā strādātu ar zinātniskās žurnālistikas metodēm.

Jautājot savas nozares speciālistei, kardioloģei Inai Audzei par vīrusa atstāto iespaidu uz mūsu sabiedrību un tālāko darba organizācijas maiņu, viņa pārliecinoši apgalvoja, ka vienīgā un ieteicamā lieta, ko katrs no mums var darīt, lai nepasliktinātu pašreizējo situāciju, ir ievērot elementāro higiēnu un censties neignorēt mediju teikto. Ārste arī dalījās ar savu vīziju par vīrusa norietu un saslimstības ritmu. Pašlaik Covid-19 vakcīna ir 3.fāzes izmēģinājumu stadijā, un vadošās vakcīnas iz-

strādājošās kompānijas prognozē vakcīnas pieejamību tirgū šī gada beigās vai nākamā gada sākumā. Farmācijas kompānija "Pfizer" apgalvo, ka vakcīna nebūs globālās ekonomikas glābiņš.

„Katram mākonim ir zelta maliņa”, un katra ekonomiskā krīze paver lielas iespējas iegūt finansiālo brīvību. Latvijas „spicākie” finanšu konsultanti un akciju biržas analītiķi norāda, ka globālā ekonomika ir smagi cietusi, kopš tika pieņemts lēmums par robežu slēgšanu. Tam sekoja straujš akciju cenu kritums un kļūva skaidrs, ka 2008.gada ekonomiskā krīze nav bijusi pat tuvu tik unikāla un visaptveroša. Vīrusa izraisītā recesija atstās robu

transporta un tūrisma industrijās vismaz nākamajos 3 gados. Sekojot līdzī finanšu tirgiem, es domāju, ka gaidāma milzīga inflācija un naudas vērtības krišanās, tas viss pateicoties valdības lēmumam stimulēt ekonomiku ar naudas “pumpēšanu”.

Nobeigumā vēlos atgādināt ievērot roku higiēnu, tāpat kā informatīvo higiēnu. Vadošie ziņu mediji nereti mēdz pārspīlēt reālo situāciju, kas noved pie griķu iepakojumu masveida iegādes.

Foto Armands Audže
Armands Audže (12.b)

Olimpiskā diena - par kustību un kopā būšanu

OLIMPISKĀ DIENA 2020

Olimpiskā diena visā Latvijā ir vienā datumā, šogad tas notika 18.septembrī. Šī diena ir paredzēta tam, lai cilvēkiem atgādinātu par regulāru fizisku kustēšanos un vingrošanu, lai mudinātu cilvēkus vairāk pievērsties veselīgam dzīvesveidam.

Mūsu skolā Olimpiskā diena šogad noritēja nedaudz savādāk kā citus gadus. No rīta klašu grupas pulcējās Saieta laukumā uz kopīgo rīta vingrošanu, lai iesildītos pārgājienam. Sporta sektoru vadībā notika vingrošana mūzikas pavadījumā. Lai gan rīts bija diezgan vēss, iesildīšanās palīdzēja uzlabot asinsriti un sasildīties. Skolēni uzreiz kļuva priecīgāki, noskaņojums uzlabojās, un vēlāk klases devās pārgājienos.

12.a klases pārgājiens

Pēc rīta vingrošanas kopā ar klasi devāmies pārgājienā, mērķis – klases audzinātājas dārzā, līdz tam bija nepilni 2 km. Mēs gājām cauri Mīlestības, Laulības un Šķiršanās graviņām. Pa ceļam bija uzdots uzdevums – salikt Madonas karti un norādīt ceļu, pa kuru jādodas līdz galamērķim. Kad bijām nonākuši skolotājas dārzā, tad kopā ēdām pusdienas, cepām desiņas un runājāmies. Vēlāk spēlējām spēles, samīļojām pieklīdušo kaķīti, apskatījām skolotājas dārza puķes, kā arī tikām pie zāles pļaušanas. Diena pavadīta godam.

Paula Krista Pauere (12.a)

11.b klases piedzīvojums

11.b klase pārgājienā devās uz Līču- Langū klintīm, kuras atrodas meža vidū, pa ceļam var redzēt arī Lodes māla karjeru. Klints maksimālais augstums ir ap 30m. Tur mēs izstaigājām nedaudz ekstrēmo aptuveni 6 km garo taku, kur redzējām avotus un dažāda garuma alas. Bija ļoti interesanta un piedzīvojumiem bagāta diena!

Krista Saulone (11.b)

Foto no 12.a klases arhīva

Foto no 11.b klases arhīva

Foto no 7.a klases arhīva

8.a klases kopā būšana

Mūsu klase devās pie klasesbiedra Markusa Peilāna mammas, kurai hobijs ir keramika. Pie Markusa mammas veidojām bļodiņas. Kāds to darīja pirmo reizi, kāds jau to bija mēģinājis. Vēlāk visi kopā spēlējām spēles, šupojāmies, spēlējām basketbolu. Šo dienu pavadījām visa klase kopā!

Evelīna Paegle (8.a)

7.a klases aktīvā diena

Sporta dienā viesojāmies klasesbiedres Paulas dārzā "Paulas" Aronas pagastā. Šī diena ļoti saliedēja mūsu klasi. Varējām iepazīt viens otru.

Kopīgi gatavojām grauzdīņu salātus, spēlējām futbolu un kriketu, lēkājām pa batutu, spēlējām dažādas spēles un darījām daudz citas aizraujošas nodarbes.

Paulas domas: "Man patika atmosfēra, saliedētība un iespēja iepazīt klasesbiedru otro pusi, kas parādās ārpus skolas. Patika arī aktivitātes, kopīgais pikniks, jautrie atgadījumi un stāsti."

Madaras Riekstiņas viedoklis par šo dienu: "Man ļoti patika Sporta diena. Vieta mums bija ļoti jauka, manuprāt, par visu bija padomāts un viss izdevās!"

Enijai patika tieši tā daļa, kur tuvojāmies galamērķim. Mikum patika aktivitātes un sagatavotais ēdiens.

Madara Paula Eglīte (7.a)

7.b klases jautrība

Mēs devāmies uz mūsu klasesbiedra Riharda mājām. Ceļā devāmies ar kājām, jo attālums 3,8 km nebija liels. Pēc 40 minūtēm mēs bijām klāt. Mūs sagaidīja Riharda vecāki un bija uzklāts neliels galdiņš ar našķiem. Sākumā izpildījām skolotājas uzdevumus un tad sadalījāmies uz sev vēlamām aktivitātēm – futbols, batuts, desiņu cepšanu vai braukšanu ar laivu. Īsāk sakot – diena bija pavadīta jauki un jautri!

Alise Bartuša (7.b)

7.a labākie!

Mēs 7.a klasē esam 15 skolēni – 9 meitenes un 6 zēni. Esam no Madonas pilsētas, Praulienas, Barkavas, Lazdonas, Bērzaunes un Sarkaņu pagastiem, kā arī no Cesvaines novada.

Esam gudri, draudzīgi, jautri, aizrautīgi un radoši. Mēs esam atklāti, uz klausām un atbalstām viens otru. Mums ir visjaukākā klases audzinātāja – Lana Līcīte. Lai gan pagājis tikai mēnesis kopš mācāmies vienā klasē, esam diezgan labi kopā iejutušies jaunajā skolā.

Mācāmies mūzikas un mākslas skolās, apmeklējam dažāda veida deju nodarbības un improvizācijas pulciņu. Esam arī sportiski. Klasē ir futbolists, florbolists, orientieriste un daudzi, kuriem patīk braukt ar riteni un skriet. Esam labākie!

Klasei ir arī savs *Instagram* konts - @mvg_7a_labakie.

*Foto Dāvis Veckalniņš
Madara Paula Eglīte (7.a)
Paula Madžule (7.a)*

7.b - brīnišķīgi brīnumaini

Šogad mācības ģimnāzijā uzsāka 19 puīši un 4 meitenes, veidojot 7.b klasi. Mūsu klases audzinātāja ir bibliotekāre Anita Tropa. Kopā mēs esam stipri un dažādi.

Klasē ir mūziķi, dejojāji, sportisti, mākslinieki un gudri skolēni. Fukšos mēs sevi pierādījām kā vienotu klasi.

Meiteņu viedoklis par klasi : „Mēs esam gudra klase” ; „Esam sportiski un aktīvi” ; „Varam būt vienoti , bet dažreiz nedaudz par skaļu” ; „Esam jautri , bet nopietni”.

Anitas Tropas viedoklis par klasi: „Sportiski, aktīvi, azartiski , reizēm paskāļi , b – brīnišķīgi brīnumaini”.

*Foto Anita Tropa
Alise Bartuša (7.b)
Renāte Gaponova (7.b)*

10.a - pirmākā

Ir pagājis jau mēnesis, kopš visi spērām pirmo soli 10.a klasē. Jau esam paspējuši piedzīvot pirmos piedzīvojumus – Olimpiskā diena, kur visi kopā aktīvi vingrojām, kā arī radoši izpaudāmies Fukšu nedēļā, un kļuvām par pilntiesīgiem ģimnāzistiem. Kopā esam 25 un cits par citu citādāks.

Mēs esam aktīvi sportisti, pat čempioni, raitu deju soļu lēcēji, lieli ēst gatavotāji, mūzikas instrumentu spēlētāji, skaisti un skaļi dziedātāji, mākslinieki un pat suņu audzētāji. Kopumā esam viena liela, jautra un talantīga ģimene ar visforšāko audzinātāju pa vidu.

Mēs kopā, viens otru atbalstot, soļojam sasniegt savus mērķus un satikties jau 2023. gadā kā MVĢ absolventi. Mums tas izdosies, jo esam 10.a pati pirmākā!

*Foto Dāvis Veckalniņš
Diāna Grudule (10.a)
Kadrija Sekste (10.a)*

10.b vai jaunā „Lauku sētas” sezona?

Mūsu klasi viennozīmīgi var saukt par vislabākajiem. Kāpēc? Tādēļ ka no 22 B klasē uzņemtajiem skolēniem ir palikuši tikai 14.

Jau no pirmajām skolas dienām sapratām, ka mūsu klase ir kā „lauku sētas” sezona. Aizgājušos skolēnus gan neizbalsojam ar pupiņu lasīšanu, bet viņi paši saprata, ka nav pietiekami spējīgi, lai izturētu 3 gadus kopā ar mums.

Skolas solos ir pagājis tikai pusotrs mēnesis, tomēr esam sastapušies ar vairākiem izaicinājumiem un uzdevumiem, kā klases kolektīvs. Protams, kā jau visi ģimnāzijas skolēni, piedalījāmies Zinību dienā. Pēc pāris nedēļām mācīšanās bija jāpiedalās Olimpiskajā dienā, pēc šī pasākuma palikām vairs tikai 14. Pēc katra pasākuma kāds no klases nolēma aiziet mācīties citur.

Fukšu nedēļa jau nāca ar stipri vairāk uzdevumiem, kurus, par brīnumu, izturēja visi 14 klases skolēni. Katru dienu ģērbāmies dažādu tēmu apģērbos, konkurējot viens ar otru par spilgtākās personības tēlu, kurš iegūs zelta kartupeli. Galu galā par uzvarētāju kļuva Ritvars. Starp apģērbšanas bija iekļauti arī dažādi izaicinājumi un uzdevumi, kas klasi spieda sadarboties un kļūt arvien tuvākiem.

Atskatoties uz visiem notikumiem, varam spriest, ka mūsu kolektīvā tiešām ir saglabājusies tikai izlase. Ceram, ka nezaudēsim vairs nevienu klasesbiedru un ka visi izturēs gala uzdevumu – „pupiņu lasīšanu” jeb skolas pabeigšanu.

*Foto no klases arhīva
Elīza Madsena(10.b)*

10.c - mazākā klase ģimnāzijā

Nākam no dažādām Madonas nomalēm un ārpus tās. Katrs ir citādāks, bet iepazīstam viens otru katru dienu un darbojamies kā viens kopums. Mūsu klases pirmais vērienīgākais notikums bija Sporta diena jeb, mūsu gadījumā, Pārgājiena diena 18.septembrī uz Rāceņa ezeru, kas mūs visus vairāk saliedēja.

Katrs esam ar kaut ko nodarbināti, lielākoties ar sportu, ir arī mūziķi un mākslinieki, un literatūras interesenti. Mēs priecājamies, ka mums ir visjaukākā klases audzinātāja, kas mūs atbalsta un motivē darbam.

Mūsu klase ir parādījusi, ka ne tikai tās lielākās klases spēj būt krāšņas gan Fukšos, gan ikdienas mācību ritmā.

Mēs kopā cītīgi strādāsim un pieveiksīm šos trīs nākošos gadus!

*Foto Līgita Irbe
Adriāns Romanovskis (10.c)*

Caur ģimnāzista brillēm Tenku un teorēmu vieta

Kas tas bija? Tu redzēji? Mājasdarbu un skolas radošo darbu pilnie rakstāmgaldi nekad nav atturējuši ģimnāzistus no tenkošanas par vakar aiz stūra redzēto. Esiet sveicināti ģimnāzijas tenku stūrīti, kur mēs apskatīsim un analizēsim neērtus un neveiklus, taču tajā pašā laikā nevainīgi smieklīgus notikumus mūsu skolas skolēnu vidū. Šeit mēs esam par jautru un kvalitatīvu saturu, un tieši šī iemesla dēļ šeit Jūs nesastapsieties ar ķildām un baumām par romantiskām attiecībām. Šajā drošajā stūrīti mēs apskatīsim un kopā pasmaidīsim par mūsu skolēnu neveiksmēm un domu gaudiem skolas mācību stundās. Vai esiet gatavi? **Nākamajā „Maģiskā” izdevumā lasiet par tādiem tematiem kā:**

- **2+2=5 pierāda 12.b klase**
- **Veidenbaums kapā apgriežas otrādāk**

Kad ģitāras skaņas runā skaidrāk par vārdiem

“Mūzika ir valoda, kurā visi pasaules cilvēki sazinās vienādi, mūzika vieno”, - šādu pārliecību pirmdien, 5.oktobrī, pauda un pierādīja talantīgais ģitāras virtuozs Jānis Bērziņš. Jau pirmajās minūtēs ģitārists pārsteidza ar spilgtiem akordiem un ritmiem, bet iespaidu tikai pastiprināja mūziķa pieredze - dalība Latvijā slavenu dziedātāju koncertos, iegūtā izglītība mūzikā gan Latvijā, gan Dānijā un Lielbritānijā, kā arī fakts, ka Jānim pieder vienīgais Maģistra grāds džeza ģitārspēlē valstī.

Muzikāli izglītojošās tikšanās laikā klausītāji izdzīvoja plašu spektra emociju gammu, un savā prātā varēja vilkt paralēles starp patiesībām mūzikā un dzīvē. Akustiskā ģitāra ar savu saulaino skanējumu reizēm aiznesa uz siltajām zemēm, bet jau nākamajā brīdī basģitāra lika sajusies kā īstā rokconcertā. Jānis iepazīstināja gan ar ģitāru dažādību, gan palīgierīcēm, rādīja trikus un pastāstīja par sevis pārvarēšanu ceļā uz panākumiem. Kā jebkurā jomā, arī mūzikā ir jāpārdzīvo šķēršļi - sāpoši pirksti, nogurums, motivācijas trūkums un vēlme pamest iesākto, bet tikai pašdisciplīna un nemītīga sevis pilnveidošana spēj aizvest uz tik augstām virsotnēm, kādas ir sasniedzis Jānis Bērziņš.

Savas atziņas par dzirdēto pauda arī paši skolēni. Karīna no 12.b saka: “Vēlreiz pārliecinājos par to, ka ar talantu vien nepietiek, ir nepieciešams liels un smags darbs. Ģitāras meistarklase man patika, jo bija *forši* skatīties uz to degsmi, ar kādu ģitārists spēlē.” Arī Līvai no 12.b meistarklase patika, sakot: “Arī pati esmu centusies iemācīties spēlēt ģitāru, kā arī ļoti patīk akustisko ģitāru skaņdarbi. Uzzināju, kā

pareizi novietot pirkstus uz lādās un cik ļoti interesanti var spēlēt mūziku uz atsevišķām stīgām. Vienīgi žēl bija, ka beigās mēs neko kopīgi neno dziedājām.” Prieks, ka kādam skolēnam meistarklase bijusi īpaši vērtīga: “Man ļoti patika J. Bērziņa ģitāras nodarbība, jo tā mani iedvesmoja pašmācības ceļā arī sākt mācīties spēlēt ģitāru. Šī nodarbība sagādāja lielas emocijas, klausoties viņa ģitāras spēlē. Vēlētos vairāk šādu nodarbību.” Lauris no 10.a uzsver, ka bijis pārsteigts, jo “gāju uz koncertu ar domu, ka nebūs nekas īpašs, bet īstenībā nebūtu domājis, ka viens

cilvēks ar ģitāru var izdarīt tik daudz”. Kāds skolēns no 8.b novērtēja dzirdēto, sakot: “Viņš izteica dažādas dzīves gudrības, kuras es iegūmu. Kaut kas citādāks mācību procesā. Baudāma mūzika”. Savukārt Gustavu uzrunāja tehnoloģijas: “Man ļoti patika, ka ģitārists spēlēja “loopu” ar vairākiem instrumentiem, jo tad varēja dzirdēt visas mūzikas un ritma kārtas atsevišķi.” Dāvis no 10.c atzina: „Manuprāt, ļoti, ļoti labs ģitārists.”

Skaidrs, ka Jānis Bērziņš spēj ieskandināt ne tikai ģitāras, bet arī dvēseles stīgas. Ģitārista entuziasms par to, ko viņš dara, uzrunāja patiešām daudzus un pat mudināja spēlēt ģitāru pašiem. Lai šī meistarklase mums vienmēr atgādina nebaidīties izpausties radoši, izkāpt no komforta zonas un noticēt saviem spēkiem! Pateicamies iniciatīvai „Latvijas skolas soma” par iespēju piedzīvot kultūru klātienē.

Foto Ligita Irbe
Ance Gailuma (12.a)

Benksijs - starp mākslu un noziegumu

13.oktobrī 12.klašu skolēniem bija iespēja apmeklēt kinoteātri "Vidzeme", kur iniciatīvas „Latvijas skolas soma” ietvaros bija iespēja noskatīties dokumentālo filmu "Benksijs, noziedzīgās mākslas dzimšana”.

Tas ir stāsts par urbānās mākslas pirmssākumiem līdz pat mūsdienām. Filmā bija redzamas intervijas ar Benksija laika biedriem un tā laika māksliniekiem. Dokumentālā filma stāsta par Anglijas bīstamāko noziedznieku, kuram ir izdevies radīt jaunu mākslas virzienu, taču viņa identitāte ir rūpīgi noslēpta. Viņa provokatīvā māksla ir aizvainojusi valdošās aprindas un kļuvusi par nozīmīgu revolucionāras kustības daļu. Viņa zīmējumus pazīst visi. Un līdz šim neviens tā arī nezina, kas par cilvēku slēpjas zem viņa vārda. Pēc filmas iespaidos dalījās Lelde un Krista no 12.b klases.

Lelde (12.b): „Filma bija ļoti izzinoša. Tika uzzināts jauns mākslas veids, kas nav tik ļoti atzīts, kā arī stāstīja par ne tik zināmu mākslinieku. Man filma ļoti patika, jo varēja uzzināt daudz ko jaunu.”

Krista (12.b): „Godīgi sakot, dodoties uz kinoteātri, nebija lielas cerības, ka šī filma varētu būt saistoša. Šķita, ka tā būs kārtējā dokumentālā filma, kas pasniegs milzīgu skaitu fakti un īsti neieinteresēs. Šobrīd, kad esmu filmu redzējusi,

varu teikt pretējo – filma bija ļoti interesanta un pat vēlētos to ieteikt citiem. Kādēļ? Šī dokumentālā filma nesniedz tikai “plikus” faktus, tā sniedz informāciju ļoti interesantā veidā, tā ne tikai iemāca, kad, kādā veidā un cik darbus ir izveidojis pasauleslavenais, noziedzīgais mākslinieks, bet arī parāda ļoti daudz vērtības, dzīves izvēles, riskus.

Manuprāt, šī filma spēj arī iedrošināt, jo zinu cilvēkus ar milzīgu, sava veida talantu, bet tie kritizē sevi vai citu, bieži vien, negatīvo viedokļu iespaidā tie sevi un savu talantu apspiež, un tā arī nekad neparāda plašākai sabiedrībai. Filma noteikti parāda to, ka ir ļoti mazsvarīgi, kas Tu esi, no kurienes Tu esi, kāds ir tavs finansiālais stāvoklis – Tu vari panākt daudz. Protams, tas neizdodas lielākajā daļā gadījumu, bet tieši šāds piemērs, kāds ir Benksijs, parāda, ka neko nevajag darīt citiem, nevajag milzīgus starta kapitālus, nevajag, lai Tevi atbalsta kāds jau slavu ieguvis cilvēks. Vajag neapspiest sevi – darīt ko mīli, paust savu talantu, viedokli.”

Līva Puķīte (12.b)
Katrīna Jurkāne (12.b)

Novērtējot vārda brīvību

Iniciatīvas „Latvijas skolas soma” ietvaros Madonas Valsts ģimnāzijā tiek demonstrēta filma „Mans mīļākais karš”. Tas ir animēts dokumentālais stāsts par pieaugšanu aukstā kara laika apstākļos. Filmas pamatā ir režisores Ilzes Burkovskas-Jakobsenas atmiņās balstīti autobiogrāfiski motīvi. Ko par redzēto saka 11.b?

Paula Stradiņa: „16.oktobrī skatījāties interesantu latviešu filmu “Mans mīļākais karš”. Filmas galvenā varone ir meitene, kas stāsta par savu dzīvi padomju gados pēc Otrā pasaules kara. Viņas stāsts mani ļoti ieinteresēja, jo viņai patika noklausīties, kā vectēvs ar savu draugu runā par notikumiem Otrajā pasaules karā, tajā laikā par to nedrīkstēja runāt. Arī man patīk izjautāt vecmammu par agrākajiem notikumiem, piemēram, par padomju varas represijām, tāpēc saskatu nelielu līdzību.

Man ļoti patika filma, tā aizrāva un neļāva novērsties, bija interesanti dzirdēt un redzēt padomju laiku atspoguļojumu it kā filmas, it kā multiplikācijas filmas veidolā. Tā ir arī pamācoša un izglītojoša, šo varētu iekļaut vēstures stundā, kā

papildus materiālu, lai varētu apgūt mācību vielu par padomju gadiem, jo filma nav samākslota, tā parāda tā laika skaudro dzīves patiesību. Es labprāt filmu noskatītos vēlreiz!”

Agnese Aizpuriete: „Filma bija interesanta, jo visā tās garumā bija gan sadzirdamas, gan saredzams detaļas, sīkumi par tā laika dzīvi. Domāju, ka filmu nevajadzētu skatīties jaunākiem bērniem, jo filmā tika pielietoti arī dažādi termini, proti, jēdzieni, kurus ne visi saprot un zina.”

Indra Pelša: „Man šī filma likās ļoti izglītojoša un interesanta, jo tā sniedza iespēju iepazīt vēstures notikumus, tā laika ikdienu, problēmas. Filma lika novērtēt mūsdienās sniegto vārda brīvību, plašo klāstu veikala plauktos, iespēju klausīties un skatīties dažādas pārraides. Man filma iemācīja nebaidīties izteikt savu viedokli, jo, tikai izvirzot pretenzijas, mēs varam meklēt risinājumu, kas uzlabos ikdienu.”

Apkopoja Ance Lūse (11.b)

Absolventu stāsti

Kādas ir iepriekšējo divpadsmito dzīves tagad pēc ģimnāzijas absolvēšanas? Kā veicas ar mācībām augstskolā Covid-19 laikā, kā pietrūkst u.c. Tika intervēti pieci absolventi. Lūk, kas viņiem sakāms:

Marta Marija Maltisova: „Šobrīd es studēju fizioterapiju Rīgas Stradiņa universitātē, un varu teikt, ka studijas aizņem lielāko daļu no manas dienas, tāpēc brīvajā laikā cenšos atpūsties, satīties ar draugiem vai vismaz fiziski izkustēties.

Mācības ir grūtas, ļoti apjomīgas, taču man šķiet, ka esmu atradusi savu “īsto vietu” un ne brīdi nenožēloju savu izvēli, kaut gan vēl pirms pusgada man šķita, ka savu nākotni un studijas nekad nesaistīšu ar bioloģiju, cilvēka izpēti un regulārām sportiskām aktivitātēm. RSU lekcijas un nodarbības notiek attālināti, tāpēc šobrīd dators ir mans labākais draugs. Man ļoti pietrūkst komunikācijas un cilvēku klātbūtnes, elementāras ikdienas sarunas ar studiju biedriem jeb, kā tas bija iepriekš, – klasesbiedriem. Protams, man pietrūkst ģimnāzijas padomes, “Maģiskās” un citu ārpusstundu nodarbjū un pasākumu, taču to visu centīšos „noķert” otrajā studiju gadā, kad būšu mazliet “apbružājusies” RSU.

Esmu pateicīga, ka Madonas Valsts ģimnāzija ļāva man atvērties kā personībai, jo komunicēšana šobrīd ir veiksme atslēga uz veiksmīgu sadarbību gan ar universitātes mācībspēku, gan studiju biedriem. Es zinu, ka neesmu izvēlējusies vieglāko ceļu, taču tieši tas mani mudina darīt vēl vairāk!”

Katrīna Lukaševica: „Es mācos Rīgas Stradiņa universitātē Multimediju komunikāciju. Esmu ļoti apmierināta, tikai mazliet bēdīgi, ka daudz lekciju notiek attālināti un nav iespējas iepazīties ar kursabiedriem.

No ģimnāzijas visvairāk pietrūkst kopības sajūtas, klasesbiedru joku un pozitīvisma devas, un jauko un motivējošo sarunu ar skolotājiem. Noteikti zinu, ka lai kur arī vedīs mans ceļš, tas vienmēr būs gar ģimnāziju!”

Annija Kristiāna Sirmā: „Šobrīd mācos Stockholm School of Economics in Riga. Es esmu ļoti apmierināta ar savu izvēli un ar lielu prieku un aizrautību mācos savā sapņu skolā. Jaunais mācību gads man sākās jau 17.augustā un jau 18.septembrī rakstīju noslēguma eksāmenu mācībā „Financial Economics”. Laiks skrien nemanot, bet katra diena tiešām ir piepildīta ar pozitīvām emocijām.

No ģimnāzijas laika man visvairāk pietrūkst skolotājas Ivetas Vabules un SMU programmas. Tas bija labākais laiks, kas man ģimnāzijā bija, tāpēc iesaku ikkatram iesaistīties JALatvija pasākumos un izmantot visas iespējas, kas jums ir dotas.”

Valters Kriškāns: „Mācos Stockholm School of Economics in Riga, iet ļoti grūti, bet tā nav problēma, viss ir tā kā tam jābūt. Varbūt nedaudz pietrūkst tās manas vidusskolēna enerģijas, jo šeit visu laiku ir darbi, kas jādara, un bija grūti pieņemt to darba apjomu un režīmu augstskolā. No ģimnāzijas pietrūkst veco klasesbiedru un draugu.”

Sabīne Kivkucāne: „Šobrīd dzīvoju Jelgavā un mācos Latvijas Lauksaimniecības universitātē, Lauksaimniecības fakultātē par agronomu. Īsumā par to, ko dara agronoms, - rūpējas, lai izaugtu veselīga raža.

Man iet ļoti labi, studentu dzīve Jelgavā ir lieliska, apkārt ir tik daudz sirsniņu, jaunu cilvēku, esmu ieguvusi ļoti daudz jaunu draugu un kontaktu, kas noderēs arī nākotnē. Esmu satikusi arī daudzus Madonas Valsts ģimnāzijas absolventus. Es vēlos pateikt, ka šeit ir ļoti daudz iespēju, un 12.klases skolēniem iesaku nenobīties un nākt studēt tieši šeit. Es esmu tiešām priecīga, ka savu izvēli izdarīju par labu Jelgavai un LLU.

Visvairāk, uzsākot studijas, man pietrūkst tā, ka agrāk mājas no skolas bija tikai 20 minūšu attālumā, jo šobrīd ceļš ir mazliet garāks, protams, man pietrūkst arī manu draugu, lasītavas un visas jautrās lietišķas, ko darījām kopā, taču nav ko skumt, jo vienmēr var satīties un veidot jaunas atmiņas.”

Sanija Beatrise Barinska (11.a)

2020

Literārā lapa

Literārā lapa ir lieliska vieta, kur iepazīties ar mūsu skolas literārajiem talantiem. Atgriežoties skolas solā pēc neparedzēti ilgā vasaras brīvlaika, literārās lapas redaktors piedāvā Jums savus karantīnas laikā radītos dzejoļus, kas cieši saistīti ar skolu un vīrusu. Kā neliela atkāpe no nomācošā vīrusa – dzejolis “Pienenes”, kas atgādinās Jums par saulaino vasaras burvību un bezrūpīgo skolēnu dzīvi. Šoreiz arī 8.klašu literārās stundā radītās dzejas mīklas, mēģini uzminēt, kurš Latvijas dabas objekts noslēpts dzejolī!

Atcerieties, rakstiet dzejoļus, tas attīsta Jūsu radošu domāšanu!

Skola kā brīvlaiks

Teiksim tā viegli un nepiespiesti,
Man atverot e-klasi nāk smieklī.
Pakasi aiz auss, pasvilpo,
Paveries pa logu un redzi: zaķis aizcilpo.

Skolotāji sūta vien vēstules,
Taču man slinkuma pilnas kules.
Iemācos prizmas teorēmas –
Tā ir visai viegla tēma.

Atspiežos desmit reizes un jūtos –
Tik produktīvs kā ūdens plūdos.
Sēžu un domāju ilgi.
Kur tu, pulksten, manu laiku aizvilki?

Pienāk jau drīz saulriets,
Un ārā pie ezera kaijas jau kliez.
Sākas nu man enerģijas uzplūdums,
Ticu, ka odi pēc mums skumst.

Armands Audže (12.b)

Latvijas lielākais noslēpums

Kā jūra bez viļņiem-
Ne dziļa, bet plaša
Kā mežiņš tam apkārt
Ir smilgas un nātres

Mežā šajā mīt
Pīles un gārņi.
Vardēm pakaļ
Metas tur stārķi.

Kad kārtējais putns
Tam lidinās pāri,
Zivis tam pakaļ
Noskatās kāri.

Ja tik no āķiem
Tā aizlaisties spētu,
Atrast vietu, kur
Viļņi tās slēptu.

Kate Iesalniece (8.b)

Artūrs Zeps (8.b)

Stāvēt pašā virsotnē,
Redzu visu Latviju.
Paslēpies tas dziļi mežā-
Vidzemītes sirsniņā.

Ziemā, sniegam uzsniegot,
Baltām pārslām pārklājas,
Visi steidz ar slēpēm tur,
Laižas lejā kurš nu kur.

Kristofers Pauls Pātaga (8.a)

Markuss Peilāns (8.a)

Vīrusa pirmssākumi

Es esmu Covid-19,
Un mēs esam stāstā par vīrusu.
Tas sākas kā mazs klepus,
Un piezagās tas visiem slepus:
Klepus, iesnas un temperatūra sākās,
Ārstēt gripu visiem nācās.
Bet tad izrādījās, ka tā nav vis' gripa -
Sikspārņi, pārnesot Corona vīrusu
krita.
Kīnieši ēd un mēlojas ar tiem,
Kamēr vīruss iznīcību nes šiem.

Armands Audže (12.b)

Dižais velns sēž Kujas malā,
Lielākais visā Vidzemes daļā.
Skroderis turpat blakus mājā,
Bet velnam plēstas bikses kājā.
Jāsalāpa bikses *fiksi*,
Bet kur pie adatas šeit tiksī?
Nodzied gailis savā laktā,
Velnas pamet akmeni upes krastā.

Krišjānis Laizāns (8.a)

Rainers Ščeglovs (8.a)

Pienenes

Man patīk skatīties uz pienenēm
Un domāt par to, cik tās skaistas
Varbūt izdomāt tām stāstu
Vai saplūkt sev lielu, lielu pušķi
Un likt istabas vidū
Lai man būtu
Sava personīgā saule
Kas sasilda pat tad
Kad tumsā paliek drūmi
Man patīk skatīties uz pienenēm
Un domāt par to, ka tās nevar ienīst
Man ļoti pietrūkst
Vasaras un tās mierīgās elpas
Bet visvairāk
Man pietrūkst pļavas
Kur varu sēdēt
Starp mazām saulēm
Un domāt par to, cik tās skaistas
Bet varbūt
Tu esi manas pienenes
Un es
Tavs slepenais pielūdzējs
Un varbūt tā nav pļava
Bet skolas gaitenis
Kur es stāvu un stāvu
Un domāju par to, cik tās ir skaistas.

Armands Audže (12.b)

Redaktore: Elīza Elsiņa

Literārās lapas redaktors: Armands Audže

Redkolēģija:

Madara Paula Eglīte, Paula Madžule, Alise Bartuša,
Renāte Gaponova, Vineta Vivijāna Čulkova, Evelīna Paegle,
Adriana Kampe, Emīlija Dreimane,
Samanta Terēze Rumpīte, Diāna Grudule, Kadrija Sekste,
Elīza Madsena, Adrians Romanovskis,
Sanija Beatrise Barinska, Krista Saulone, Indra Pelša,
Paula Krista Pauere

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com